

॥ १४ ॥ स्ववाक्येऽद्वोत्यादनार्थमाख्यायिकामुखेनोत्तरयति ब्रह्मणेति इदं त्वया पृष्ठं वेदविद्यां समाश्रित्य आश्रित्य मनुष्यकल्पनां तत्त्वभूतस्य अर्थाधितस्यार्थस्य भावनं विचारो यस्मिन् तत् ॥ १५ ॥ ज्ञानं परं ब्रह्म विषयं उत्तमं तथैकपः संन्यासाख्यं उत्तमं ज्ञानतत्त्वज्ञानस्य तत्त्वयाथार्थं घटादितत्त्वज्ञानव्यावृत्तये निराबाधमिति निर्गतः आसंतातवाधोयस्मात् तद्विब्रह्मज्ञानबाध्यं न तथैतदित्यर्थः यश्च एतत्सर्वं सर्वभूतस्थं च आत्मानं संप्रज्ञातावस्थायै विदससर्वगतिः सर्वकामभाक् भवति तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवतीति श्रुतेः सार्धं श्लोको वाक्यं ॥ १६ ॥ सहसंवांसं चिज्जडयोरेकलोलीभावं संप्रज्ञाते विवासंतयोः पृथक् श्रुद्धत्वं पदार्थदर्शने एकत्वं ईश्वरादेर्भेदतस्यैव नानात्वं तयोर्भिन्नत्वं व्यवहारे ॥ १७ ॥ न कामयत इति ममकाराभावः नाभिमन्यत इत्यभिमानो हंकारस्तदभावः तयोः सतोर्जीवनेवमुच्यत इत्यर्थः ॥ १८ ॥ प्रधानं मा

छाया भूतायदां ता ययते ब्रह्मचारिणे ॥ तान् श्रान् ब्रवीत्यार्थमेधावी सधृतव्रतः ॥ गुरुः कुरुकुलश्रेष्ठः सम्यक्सर्वानरिंदमः ॥ १४ ॥ गुरुवाच ब्रह्मणोक्तमिदं सर्वं नृपि प्रवरसेवितं ॥ वेदविद्यां समाश्रित्य तत्त्वभूतार्थभावनं ॥ १५ ॥ ज्ञानं त्वेव परं विद्वः संन्यासं तप उत्तमं ॥ यस्तु वेद निराबाधं ज्ञानतत्त्वं विनिश्चयात् ॥ सर्वभूतस्थमात्मानं ससर्वगतिरिष्यते ॥ १६ ॥ यो विद्वान्सहसंवांसं विवासं चैव पश्यति ॥ तथैवैकत्वनानात्वे सदुःखात्परिमुच्यते ॥ १७ ॥ आयोनिकामयते किंचिन्न किंचिदभिमन्यते ॥ इह लोकस्थ एवैष ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ १८ ॥ प्रधानगुणतत्त्वज्ञः सर्वभूतविधानवित् ॥ निर्ममो निरहंकारो मुच्यते नात्र संशयः ॥ १९ ॥ अव्यक्तबीजप्रभवो बुद्धिस्कंधमयो महान् ॥ महाहंकारविटपट्टं द्विधा कुरुकोटरः ॥ २० ॥ महाभूतविशेषश्च विशेष प्रतिशाखवान् ॥ सदापुष्पः सदाशुभफलोदयः ॥ २१ ॥ आजीवः सर्वभूतानां ब्रह्मबीजः सनातनः ॥ एतज्ज्ञात्वा च तत्त्वानि ज्ञानेन परमासिना ॥ छित्वा चामरतां प्राप्य जहाति मृत्युजन्मनी ॥ २२ ॥ भूतभव्यभविष्यादिधर्मकामार्थनिश्चयं ॥ सिद्धसंघपरिज्ञातं पुराकल्पं सनातनं ॥ २३ ॥ प्रवक्ष्ये हं महाप्राज्ञपदमुत्तममद्यते ॥ बुध्वा यदि हं संसिद्धा भवतीह मनीषिणः ॥ २४ ॥ उपगम्य र्षयः पूर्वजिज्ञासंतः परस्परं ॥ प्रजापतिभरद्वाजौ गौतमो भार्गवस्तथा ॥ २५ ॥ वसिष्ठः कश्यपश्चैव विश्वामित्रोऽत्रिरेव च ॥ मार्गान्सर्वान्परिक्रम्य परिश्रान्ताः स्वकर्मभिः ॥ २६ ॥

या मुणाः सत्वादयः तेषां तत्त्वं कल्पितत्वं स्वरूपं याथात्म्यं सर्वभूतानां विधानं विधीयते उपायतेनेनेति कारणं तदुभयज्ञो मुच्यते ॥ १९ ॥ अव्यक्तं अज्ञानं तदेव बीजप्रभवो मूलं अंकुरश्च यस्य बुद्धिर्महत्त्वं तदेव स्कंधायस्य अहंकारो विटपाः पल्लवा यस्य इन्द्रियाण्येव अंकुरा अनर्थवल्ली पूर्वरूपभूताः कोटरेषु छिद्रेषु यस्य ॥ २० ॥ महाभूतानि विद्यदादीनि विशेषस्तिलकः पुष्पकोरकस्थानीयो यस्य विशेषाः स्थूलकार्याणि तान्येव प्रतिशाखा उपशाखास्तद्वा पण्डितस्य पतनशीलः संकल्पः पुष्पं कर्म फलं सुखादि ॥ २१ ॥ एतन्बीजभूतं ब्रह्मज्ञात्वा तत्त्वानि अव्यक्तादीनि ज्ञानेन छित्वेति षामज्ञानकार्यत्वं त्रजगवदुक्तं जहाति त्यजति सार्धं श्लोकः एतेन ऊर्ध्वमूलार्थः स्मारितः ॥ २२ ॥ भूतेति भूरादय आदिपदार्थः तेषामर्थानां निश्चयः स्वरूपावधारणं यस्मिन् पुराकल्पं बहुकृतं कर्मन्वाख्यानं ॥ २३ ॥ पदं पदनीयं अधिगतं व्यंसं सिद्धाः मुक्ताः ॥ २४ ॥ पुराकल्पमेवाह उपगम्येति ॥ २५ ॥ मार्गान्कर्मगतीः परिक्रम्य पुनः पुनर्गत्वा ॥ २६ ॥